

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 290. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604150816/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Næste Dag efter Timen meddelte Fensmark Karl, at han havde bestemt Turen til om Torsdagen, og havde indbudt et Par af sine Bekjendte til at tage med. – Karl saae forbausset paa ham og sagde, at han havde troet, de gjorde Turen for paa den at tale sammen under fire Øjne. «Det kan vi alligevel,» sagde Fensmark.

Havde Karl ikke været behersket af sin Skinsyge, som han ikke turde være sig selv, langt mindre Fensmark, bekjendt, saa havde han meldt sig fra denne Roskildetur straks. Nu haabede han paa en eller anden bekvem Lejlighed til Samtale, der mulig kunde byde sig paa Udflugten, og som maaske ellers vilde udeblive. – Han sagde derfor ingen Ting; spurgte ikke engang om, hvem de af Fensmark omtalte Deltagere var.

Torsdagen den 5. September mødtes han da med Fensmark paa Hovedbanegaarden. Denne meddelte, at de andre Deltagere først stødte til paa Frederiksberg Station. – Det vilde sige, det var muligt, at den ene af dem, en cand.jur. Eskildsen, sletikke kom; han vidste igaar ikke, om han kunde.

«Hvem er den anden?» spurgte Karl.

«Ja, der er to. Det er to unge Damer af mit Bekjendskab,» sagde Fensmark.

«Saa, hvad hedder de?»

«Den ene hedder Otrillie Madsen; hun er en Haandværkerdatter. Jeg logerede hos hendes Forældre for en 3-4 Aar siden – inde i Krystalgade – nej, paa Nørregade.»

«Jeg synes, De sagde engang, at De havde boet i Teglgårdstræde i seks Aar.»

«Saa – ja, men det er ogsaa længere siden – aak, Gud, ja – Tiden gaar. – Den anden unge Pige er Frøken Madsens Veninde, Agnete Hassing hedder hun. Ja, jeg kan ikke sige andet, end at Frøken Madsen bad om, at hun maatte komme med. – Ja – Herregud – De seer saadan paa mig. Men vi lever jo dog i en demokratisk Tid, og Pigerne er s'gu pæne nok.»

Karl følte sin fuldstændige Mangel paa Evne til at bedømme Betydningen eller Rækkevidden af Ord og Situation.

«Tilmed har jeg Sorg, maa De erindre,» sagde Fensmark, «jeg trænger til at – til Selskab.» – –

Toget holdt ved Frederiksberg. Fensmark traadte ud paa Perronen. Et Øjeblik efter vinkede han og raabte: «Halloj – her!»